

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֵשֶׁת הַקֶּט

הנחש שבמוחנו

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

הנחש שבמוחנו

יוסף ספוטר צחק כשהוא הביט בקוף המעניק טפיחת שכם לחברו, חוטרף לו בנגה ובמהירות מזנק לצמרת העץ בכדי להתחבא. "אני מסוגל להישאר כאן כל היום ולצפות בקופים" אמר יוסף. "הם ה-חביבים עלי!"

"הם בטח אהובים עליך ביותר כי הם מעניקים לך כל מיני רעיונות וצורות להציק לי," צחק דניאל אחיו הגדול של יוסף.

אבא ספוטר לקח את יוסף ודניאל לגן החיות ליום פינוק אחרי הלימוד בעל פה של פרק המשניות הראשון שבמסכת ברכות.

ההנאה היתה רבה. לאחר שעה של הליכה בשבילי הגן הם עברו ליד דוכן של אוכל למכירה ואבא הציע לקנות קרחונים לשני בניו המזיעים. "זה יום כל כך חם ואין משהו מרגיע חום יותר מקרחון צבעוני שכזה לפני שנמשיך בדרכנו."

"אני כל כך אוהב קרחונים צבעוניים" אמר דניאל.

"נכון," אמר יוסף. "גם אני, והצבעוני שבזה נותן תחושה שזה כמו כל הטעמים במאכל אחד! תודה רבה, אבא!"

בזמן שהילדים ליקקו להנאתם את הקרחונים והתכוונו להתקדם לחלק הבא, הם שמעו צלצול פעמונים כשבפניהם הופיע אדם נוסף המוכר תקרובת מדוכן אחר - על דוכנו התנוססה פרסומת גדולה של גלידות בהכשר מהודר! וואו! גלידות! יוסף ודניאל הביטו עם מעט קינאה במשפחה שהתקרבה וכל אחד מילדיה בחר גביע גדול עם כדורים בשלל טעמים מגוונים על פי בחירתם.

"בואו ילדים, נרגענו והתרעננו מספיק על ידי הקרחון שלנו," אמר אבא כשהוא מכוון את דניאל ויוסף בידי. "בואו ניכנס ל'עולם הזוחלים', ונבדוק את הנחשים ולטאות."

"אבל אבא," התלונן יוסף, "הגלידות האלו עם הגביעים נראים כל כך טעימים! ראית את זה עם הסוכריות הצבעוניות מעל?! אמ... אולי גם אנחנו יכולים..."

"אין על מה לדבר" ענה אבא. "הרגע קיבלתם קרחון, עוד לא סיימתם חצי ממנו וכבר מבקשים???"

"אמרתי לך לא לבקש" אמר דניאל ליוסף תוך כדי דחיפה. "היית מחכה לפחות עד שהיינו גומרים את הקרחון."

הילדים הנמיכו את הקול כשהתקרבו את בית עולם הזוחלים. שהיה מלא בכלובים המכילים סוגים שונים של לטאות, צבים ונחשים. הם עצרו בכלוב הראשון ועמדו פעורי עיניים מול זיקית ענקית שהתיישבה על ענף לוכדת זבובים בלשונה.

והנה כלוב נוסף צד את תשומת ליבם. כשעל השלט כתוב: "המלך קוברא, המכונה גם המדריין. הנחש העולמי הארוך ביותר, בכוחו להעביר בנשיכה אחת מספיק ארס בכדי להרוג פיל גדול."

"וואו!" קרא דניאל "המורה שלי למדעים, אדון מרקוביץ סיפר לנו שפיל שוקל בדרך כלל בערך 5,000 קילו. זה בטח הרבה רעל!"

"אבל איפה הוא?" שאל יוסף. "אני לא רואה כלום חוץ מסלעים וענפים."
"אני רואה אותו" אמר אבא. "תסתכלו בזהירות".

הבנים הביטו מבעד לחלון הזכוכית ולפתע קפצו אחורנית. הענף היבש הקרוב כל כך לחלון לפתע הרים את ראשו, והביט היישר אל תוך עיני הבנים, כשהוא מוציא ומכניס את לשונו עם הארס.

"וואו אבא! אני חושב שהלב שלי הפסיק לפעום לרגע. זה היה מפחיד!" אמר יוסף כשיצאו אל אור השמש.

"מעניין אם כך היה נראה הנחש בגן עדן ו-" דניאל התחיל, כשלפתע הוסח על ידי מוכר הגלידה שעבר לידם שוב עם מרכולתו.

"אבא, בבקשה. בבקשה. אפשר אחד? זה לא פייר לראות כאלו גלידות רציניות עם הכשר בזמן שאנחנו קיבלנו את הקרחונים הפשוטים! אבא אנחנו מתחננים. בבקשה!!!"

אבא הפסיק לפסוע. "יוסף, דניאל, לפני עשרים דקות הייתם כל כך שמחים ומרוצים בקרחון הצבעוני הזה שקניתי לכם. ולפתע! ראיתם גלידות קצת יותר משובחות, אז זהו? אתם כבר לא אוהבים את אלו? האם אתם מבינים מה קרה לכם?"

"כן, ראינו גלידה", אמר יוסף, תוהה מה בדיוק לא ברור לאביו. ליוסף אישית, זה היה מאד ברור - הוא - כעת - רעב - לגלידה!

אבא חיך אל הבנים. "אתם יודעים שמה שעכשיו קרה לנו עם הקרחונים והגלידה דומה מאד למה שקרה לעם ישראל בפרשת השבוע".

"לפני שעם ישראל באו לארץ ישראל הם עברו במקום של אומות אחרות ושוונות שקרו בקרבת דרכם. ואומות אלו אכלו אוכל אמת! ודאי, ליהודים היה את ה- מן. אבל הם לא יכלו ללקק את המן כמו שמלקקים גלידה טעימה.

"אז כאשר הם עברו במדין או עמון והם ראו ילדים אוכלים גלידה אמתית, היצר הרע החל להקיפם סחור סחור ולשתול במוחם רעיונות. "אולי עדיף שם"... הם חשבו.

"ובגלל שהם נתנו ליצר הרע לחשוב בשבילם - הם התלוננו למשה רבנו. ומה עשה השם? שלח נחשים ארסיים להענישם.

"השאלה היא", אמר אבא, "למה נחשים? למה לא אריות או פילים? או אולי גורילות מופרעות? הן לכל מה שהשם עושה יש סיבה - אפילו כשהוא מעניש בן אדם, לכל פרט בעונש יש סיבה. מסר.

"דניאל, אמרת לפני רגע שנחש הקוברה הזכיר לך את הנחש של גן עדן. ואנו הרי יודעים שהנחש היה באמת מלאך המכונה: "יצר הרע", רק שהשם בחר ליצור אותו כדמות נחש.

"הרב אביגדור מילר אומר שהשם גרם ליצר הרע להדמות לנחש בכדי שנבחין שהיצר הרע מתנהג כמו נחש. אתם זוכרים שהקוברה ההוא קפץ עלינו בהפתעה? הוא התחבא במקום שמור ושקט, חשבתם שהוא כלום. רק ענף יבש ללא השפעה או נזק - לא יכולתם אפילו להבחין בו עד שהרים את ראשו בכדי להכיש. פיל וגורילה לא יכולים לעשות כזה דבר - בהם מבחינים ממרחק רב. הנחש מסווה את עצמו בינות לעפר הארץ והעלים. ובדרך זו הוא יכול לזנק אל האדם, להפתיע אותו ולהכישו מבלי שהאדם ישית את ליבו. זו הצורה בה משתמש הנחש בכדי להתל בך. הוא מתחבא ממך וגורם לך לחשוב שהוא כלום עד שהוא פשוט מכיש אותך... ואז, זה כבר מדי מאוחר... אלא אם כן אתה שוקל יותר מפיל בגודל 5,000 קילו.

"וזוה בדיוק דרך הפעולה של היצר הרע! הוא מסווה את עצמו, מכניס רעיונות לראשינו וגורם לנו לרצות דברים, ואנו אפילו לא מבחינים שזה בעצם הוא שזוחל סביבנו ומקיף אותנו סחור סחור וזורע רעיונות במוחנו בניסיון להרעיל אותנו.

"וזו הסיבה שהשם בחר לשלוח דווקא את הנחש בכדי להעניש את המתלוננים. ולא שום חיה אחרת. בכדי ללמד את עם ישראל את שיטות הפעולה ודרכי העבודה של היצר הרע. על איך שיכול האדם להיות שמח ומרוצה עם מה שיש לו, ואז הנחש הערמומי מתחיל להחביא את עצמו בין מחשבותיו וגורם לו לרצות דברים אחרים וממילא לעצבות.

"ובני ישראל למדו את המסר, ולתמיד! כשהופתעו על ידי הנחשים שהתחבאו בין הענפים והסלעים הם הזכירו לעצמם את הנחש המסוכן יותר. את היצר הרע, שגם, תמיד מתחבא לו במוחנו, ומנסה להרוס לנו ולגרום לנו לעצב.

"וב"ה, בדיוק עכשיו, היינו ברי מזל בכדי ללמוד את אותו המסר שבני ישראל למדו במדבר - רק שב"ה היה הבדל 'דק' הם למדו את המסר מול הנחשים במציאות בזמן שאנו למדנו את המסר ע"י נחש שבתוך הכלוב תוך אכילת קרחון ערב לחיך..."

בברכת בריאות ושבת שלום!